

Uit een preek van de heilige Cyprianus, bisschop van Carthago († 258) *

"Verdraag elkaar in liefde,
doe alles wat in uw macht is
om de eenheid van geest te bewaren
in de band van vrede" (Ef 4,3).
Het is niet mogelijk
de eenheid noch de vrede te bewaren
als de broeders en zusters elkaar niet bemoedigen
door een stilzwijgende ondersteuning,
door de band van een goede verstandhouding
dankzij het geduld...

Vergeef je broeder
die in jouw ogen dingen fout heeft gedaan,
niet alleen zeventig keer zeven,
maar absoluut al zijn fouten.
Hou van je vijanden,
bid voor al je tegenstanders en je vervolgers
- hoe moet je er komen
als men niet sterk is in geduld en welwillendheid?

Wat te zeggen van
woede, onenigheid, van rivaliteit?
Ze hebben geen plaats bij een christen.
Het geduld moet in zijn hart wonen;
men zal er ook niet een van deze ondeugden vinden...
de apostel Paulus waarschuwt ons:
"Bedroef Gods heilige Geest niet...
Alle wrok, drift, woede, geschreeuw en gevloek,
kortom:
alle boosaardigheid moet bij u verdwijnen" (Ef 4, 30-31).

Als de christen
aan de dwalingen en de aanvallen van onze natuur ontsnapt,
als aan een woeste zee,
als hij zich vestigt in de haven van Christus,
in de vrede en de rust,
dan moet hij in zijn hart
noch de woede, noch de onenigheid toelaten.
Het is hem niet toegestaan
om kwaad met kwaad te vergelden ^(Rom 12,17),
noch om haat te koesteren.

* Cyprianus, De weldaden van het geduld, 15-16; SC 291 (bij Mat 5, 38-42)